

len, hogy az orosz hatóságok előzetes beleegyezése nélkül egy ilyen tüntetés létrejöhetett volna. És kár, ha a csehszlovák államot ilyen kényszerhelyzetbe hozzák, megalázzák – a túlzók ostobasága miatt.

Arra kérlek, kedves Elnök Uram, vedd kezedbe ezt az ügyet, és tedd meg a szükséges intézkedéseket. Hogy melyik utat választod az intervencióra, az teljesen Tőled függ, és bizonyos, hogy a legjobb belátásod szerint fogsz cselekedni. Csupán az ügy sürgősségére hívom fel figyelmedet. Sürgető az ügy, nehogy Horthyék tőkét kovácsolhassanak belőle, másrészt sürgős, mert valóban igazságtalanságok történnek.

Kedves Elnök Uram, ha nem okoz túl nagy fáradságot, arra kérlek, hogy intézd el legutóbbi levelemnek a deportáltakra vonatkozó kérését is,⁶ és küldd el címemre mielőbb a nekik szóló megnyugtató üdvözlőtedet.

Ismételten a legjobb kívánságaimat küldöm a Grófnőnek és Neked, mély tisztelettel és barátsággal üdvözöl

PIL. 704. f. 81. ó. e. (eredeti). Közli: BVP 254.

¹ Demeter Ödön a háború alatt Svédországban élő magyar újságíró.

² A cseh baloldali pártok valóban nagyrészt opportunistákból, választási megfontolásból fogadták el a magyarüldözést, Beneš azonban kezdeményezője és irányítója volt annak a politikának, amely „homogenizálni” kívánta a Csehszlovák Köztársaságot, amelyet csak „csehszlovákok” laktak.

³ Vojtěch (Béla) Tuka, a szlovák fasizta kormány elnöke. 1918-ig a pozsonyi egyetem tanára, valóban a szlovák politika „magyarbarát” szárnyához tartozott, sőt 1929–37 között kémkedés vádjával börtönben is ült. 1946-ban kivégezték. Az 1947-ben kivégzett Jozef Tiso szlovák államelnök viszont korábban Hlinka-párti, magyarellenes politikus volt.

⁴ František Němec cseh szociáldemokrata képviselő, a háború alatt a londoni csehszlovák kormány tagja. 1944-ben szlovákiai képviselője, a háború után kanadai nagykövet volt. Az 1948. februári fordulat után lemondott és Kanadában maradt.

⁵ L. e kötet 131., 135. sz. levelét, továbbá Jászi és Vámbéry Rusztem közös levelét Benešhez, utóbbit közli: *JOVL 471*.

⁶ L. e kötet 107. sz. levelét.

120. RADÓ ZOLTÁN KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(London, 1945. augusztus 25.)

Elnök Úr!

Váratlanul gyorsan jött hazautazásom nem teszi lehetővé, hogy Elnök Úrtól személyesen elbúcsúzhassam.

Holnapután röpködök Prágába, ahonnan igyekszem majd mielőbb eljutni Magyarországra.

Örülök, hogy ily módon alkalmam lesz informálni barátaimat az Elnök Úrral folytatott barátságos együttműködésünkrol, általában Elnök Úr elképzeléseiről és arról a határozott meggyőződésemről, hogy Elnök Úr mielőbbi hazatérését elsődrendű fontosságnak tartom.

Szeretném hinni, hogy az itteni érintkezések folyamán Elnök úr őszinte tisztelőjét ismerte meg bennem.

Kérem tolmácsolja jókívánságaimat az Elnöknőnek is, akinek mielőbbi felépülést és jó egészséget kívánok.

Abban a reményben, hogy a legrövidebb időn belül otthon viszontláthatom Elnök urat, maradok

igaz híve

PIL. 704. f. 81. ó. e. (eredeti)